

За наукові КАДРИ

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

ГРУДЕНЬ

28

Неділя

1958 року

№ 38 (588)

Ціна 20 коп.

3

Чит. 2
п-850997

НОВИМ

РОКОМ!

3 НОВИМ

ЩАСТЯМ!

ВІТАЮ ВАС, ДРУЗИ МОЇ!

Одеса Держуніверситет ім. І. І. Мечникова
від ДІДА МОРОЗА

Валентин МОРОЗ

НОВИЙ РІК

Моїм друзям трактористам-цілинникам.

Без ялинок, в заметілі навісній,
Зустрічають Новий рік на цілині.
Не шумить вино шампанське на
столах,

Не гримлять лунки музики ца
балах,

А прийде сусідів стільки,
Що аж стіни загудуть,
І за чаркою горілки
Рік минулий пом'януть,

За здоров'я всіх присутніх
Вип'ють дружно. А тоді
Гряне пісня незабутня
Про дороги молоді.

Ой чи віхола, чи пісня,
Чи лиш вітер за вікном—
В новорічні ночі висне
Гул моторів над селом.

То один, то другий встане:

— Я на зміну.

— Будь здоров.

Вийде з хати і розтане.

Так до ранку—знов і знов...

Щоби пінилось шампанське на
столах,

Щоби лунились музики на балах.
Без ялинок, в заметілі навісній,
Зустрічають Новий рік на цілині.

А сьогодні в хаті тісно!..

— Пий за щастя, агроном!..

Тільки віхола і пісня,

І мотори за вікном!..

До нових успіхів

В редакційній статті газети «Правда» (за 14-ХІІ), в доповіді М. С. Хрущова на Пленумі ЦК КПРС (15-ХІІ), у виступах на тому ж Пленумі академіка Т. Д. Лисенка та інших ще раз показано, що мічуринська біологія ґрунтується на діалектичному матеріалізмі і її теоретичні положення знаходять вихід в сільськогосподарську практику, чим і підтверджується їх дієвість.

Висока оцінка мічуринської біології, турбота Комуністичної партії і Радянського уряду про розвиток науки в нашій країні викликають почуття глибокої подяки і служать джерелом натхнення для дальшої роботи.

Професор А. І. ВОРОБИЙОВ.

Максим РИЛЬСЬКИЙ

Новорічний тост

Прославши килими навістріч Новому року,
Для дорогих гостей розсунувши столи,
Я підіймаю тост за людяність високу,
За те, щоб у миру народи всі жили.

Цей вечір віддавна ми щедрим називали—
Нехай же в щедрий рік він нині перейде,
Щоб повним колосом поля нас надаряли,
Будови щоб росли, небачені ніде.

Я підіймаю тост за сміливість гарячу,
За волю з розумом у доброму ладу,
За те, що комунізм не тільки я побачу,
А й сам трудівником у нього увійду.

У безвість хай піде мара війни кривава,
Злочинні палії в безодню упадуть.
Хай наших воїнів цвіте у світі слава,
Щоб непохитно мир і труд наш бережуть.

Я підіймаю тост за партію велику,
Що сонцем світить нам і розганяє млу,
За старість радісну, за юність огнелику
Народу й партії підношу я хвалу!

Нелегка боротьба

Наближається Новий рік. Перший місяць працюють наші групи під лозунгом: «Жити, працювати і вчитися по-комуністичному». Першою ластівкою роботи по-новому було різке зменшення кількості прогулів. Сторінки журналу відвідування почистішали, знову почали відроджуватись старі традиції нашого курсу— новорічні подарунки товаришам, колективне святкування днів народження—забуті певний час. На семінарах з суцільних дисциплін різко збільшилась кількість виступаючих. Виступи стали глибшими, змістовнішими. Значно більше наших студентів почало працювати в наукових студентських гуртках.

В аудиторіях, над якими шефствує курс, ми слідуємо за чистотою, залишаємо аудиторію тоді лише, коли вивенимося, що в ній повний порядок. У студентів виникла цікава думка: зробити ці аудиторії літературними кімнатами Т. Г. Шевченка та Л. Українки. У другому семестрі ми починаємо їх обладнання.

На курсі пройшов літературний вечір, на якому виступали молоді поети В. Домрін і А. Ярмольський. Наших студентів дуже цікавлять українські художники дожовтневого періоду. Художники з Спілки радянських художників України пішли нам назустріч і готують для нас цікаву лекцію на цю тему.

Наближається Новий рік. Ми свідомі того, що нам ще треба багато зробити, багато над чим подумати.

Боротьба за право називатися групою комуністичного навчання продовжується. Зимову сесію наш курс зустрічає у всеозброєнні. Дружба і взаємодопомога і тут переможуть!

Комсорги ЗДАНЕВИЧ,
КОРМІЛЬЦЕВА.

ХАЙ ЗДІЙСНЮЮТЬСЯ МРІЇ, ХАЙ ВИКОНУЮТЬСЯ ПЛАНИ

Завжди в ногу з життям

Серед працівників географічного факультету одним з найавторитетніших людей є, без сумніву, Олександр Михайлович Смирнов. Активний організатор факультету, О. М. Смирнов понад два десятиріччя очолює геолого-географічний факультет. Як декан, він користується загальною повагою співробітників і студентів. Маючи винятково високе почуття обов'язку, Олександр Михайлович дуже швидко вміє знаходити форми втілення всього нового в житті факультету. Завдяки цьому факультет завжди активно реагує на зміни, що відбуваються життям.

Виходець з робітничої сім'ї, робітник в минулому, комуніст Смирнов вміє морально подіяти на студентів і співробітників, створити здорову робочу атмосферу на факультеті.

Олександр Михайлович має великі педагогічні здібності. Його лекції, далекі від непотрібного нагромадження фактів (а це ще є серед гео-

графів), завжди містять важливі теоретичні проблеми. Ось чому вони свіжі і цікаві, далекі від шаблону.

О. М. Смирнов належить до того покоління, на долю якого випав важкий, але почесний обов'язок створення марксо-ленінських курсів економічної географії. На створених ним курсах економічної географії СРСР «Економічне районування СРСР» виховано багато сотень радянських географів. Оpubліковані ним в останні роки статті з питань економічного районування зробили його круглим спеціалістом в цій галузі географії.

Доцент І. М. ЛАНДА.

Короткі повідомлення

В Китаї широко розгорнувся патріотичний рух серед студентства: студенти беруть безпосередню участь в будівництві нового життя Китаю. Студенти-китайці III курсу хімічного факультету теж включили-

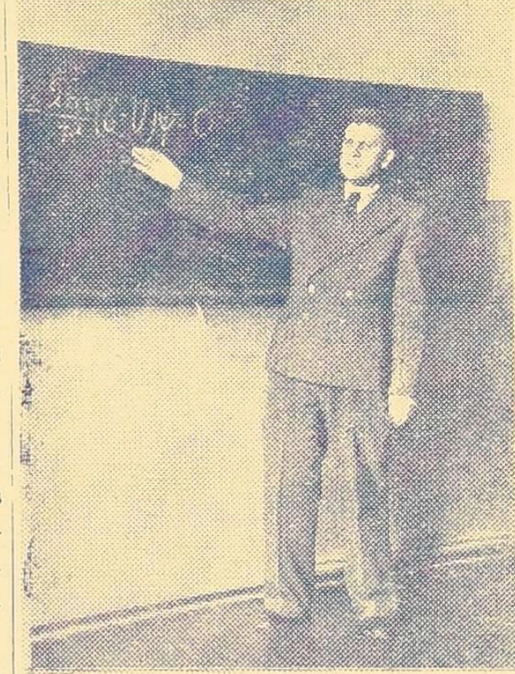
Оглядаючись на пройдений шлях у минулому році, обов'язково з повагою зупинилися на роботі наших викладачів і наукових співробітників—комуністів факультету, що очолили справу політичного, філософського і наукового виховання молоді, не жаліють сил для розробки наукових проблем. Таким комуністом є і доктор фізико-математичних наук, завідувач кафедри теоретичної фізики, професор Андрій Іванович Костарев. Багато сил віддає професор розробці дуже складних курсів лекцій з квантової механіки, теорії твердого тіла і т. д. Ним створена велика монографія з квантової механіки, яка буде цінним посібником для студентів університету.

Багато уваги приділяє Андрій Іванович роботі студентського гуртка з теоретичної фізики, спеціального наукового семінару при кафедрі теоретичної фізики, студентам-дипломантам.

Багатогранна і плідотворна наукова діяльність професора А. І. Костарева. Докторська дисертація вченого (1953 р.) і цикл робіт, присвячених дослідженням в галузі теорії рентгеновських спектрів вбирання твердих, рідких і газоподібних тіл, привели до створення теорії тонкої структури

рентгеновських спектрів вбирання і загальновізнані не лише в СРСР.

Проф. Костарев закінчив і ряд досліджень з нелінійної теорії коливань та з теорії напівпровідників.

Особливо слід відзначити роботу, що одержала практичний вихід в залізничному транспорті — розрахунок напівпровідникових систем опалення і охолодження пасажирських вагонів (1957 р.).

Значне місце в громадській та науковій роботі професора Костарева займає пропаганда діалектичного матеріалізму, розробка філософських питань сучасної фізики. Андрієм Івановичем написаний цілий ряд великих статей з філософських питань: «Про парадокс Ейнштейна», «Ентропія і час», «В. І. Ленін і філософські питання в сучасній фізиці» та ін.

Постійно, на протязі всієї роботи в університеті професор керує факультетським методичним семінаром, групами, що самостійно вивчають філософські питання природознавства на фізико-математичному факультеті, бере активну участь у всесоюзних і республіканських нарадах з філософських питань.

З студентських років А. І. Костарев незмінно брав участь в організації і читанні лекцій учителям середніх шкіл, воїнам Радянської Армії, учням.

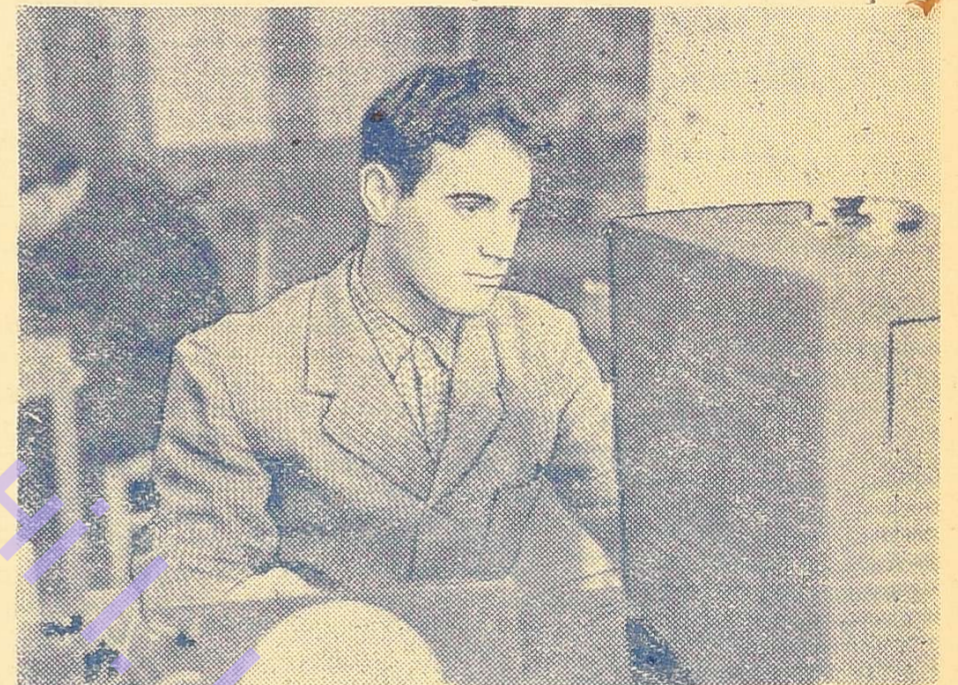
Коллектив нашого факультету бажає професорові А. І. Костареву в новому році ще більших успіхів у праці.

Д. І. ПОЛІЩУК,
Ю. Г. ВЕКШТЕЙН,
В. П. БАХАНОВ.

Електрики—попереду

Добрими показниками в навчанні зустрічає Новий рік група електриків фізико-математичного факультету. Студенти цієї групи набагато раніше встановленого строку закінчують роботи з радіопрактикуму. Група електриків йде попереду молекулярників і оптиків не лише за обсягом виконаних робіт, а й за кількістю зданих протоколів.

На фото: в лабораторії радіопрактикуму.

Нонна Григорівна Мисюк (на фото—справа)—одна з кращих старших лаборантів хімічного факультету. З великою наполегливістю і інтересом виконує вона учбово-лабораторну роботу на кафедрі фізхімії і займається науковими дослідженнями в галузі гетерогенного каталізу.

лишь в цей рух. Вони виявили бажання прийняти участь в роботі кафедри аналітичної хімії і працюють зараз над проблемою, зв'язаною з вивченням механізму іонного обміну на синтетичних смолах. Весь колектив китайських студентів (16 чоловік) творчо взявся за роботу. Студенти систематично і багато працюють в лабораторії, хоч їм і доводиться виконувати багато роботи, передбаченої навчальним планом: лекції, практичні заняття, курсові роботи.

В процесі виконання робіт студенти повинні оволодіти новою методикою, одержані ними результати можуть бути використані співробітниками кафедри для поглибленого розв'язання завдань їхніх наукових досліджень.

В кінці грудня в обкомі партії відбулася нарада, присвячена питанням співробітництва науки і промисловості. Від хімічного факультету виступив професор В. П. Гольмов, який розповів про перебудову наукової роботи кафедри в світлі рішень травневого Пленуму

ЦК КПРС і про госпдоговірну тематику кафедри. Професор вас.

А. К. Давтян розповів про свої роботи по вивченню глини.

Мета доповідей — ознайомити працівників промисловості з науковою тематикою факультету, щоб вони могли використати її в практичних цілях і домогтися впровадження в промисловість наслідків наукових робіт факультету.

Як стало відомо, 18 грудня ц. р. на загальних зборах студентів, що проживають в гуртожитку № 1 по вул. Пастера, 29, було одностайно прийняте рішення: перевести гуртожиток на самообслуговування. Час показав, що студенти додержують свого слова: чистота і за-тишок панують в гуртожитку. Хвала і шана трудолюбивим мешканцям гуртожитку № 1. Вітаємо вас, шановні друзі, з Новим роком! Бажаємо успіхів на фронті боротьби за чистоту, затишок і порядок. Радимо бути непримиренними в новому році до ледарів і білоручок, стому житті.

Комсомольське бюро геолого-географічного факультету винесло подяку і нагородило грамотами районного комітету комсомолу кращих своїх учнів-дожників-активістів: А. Мальваного, В. Мальваного, Ю. Шаблю, Ю. Голубовську. Бажаємо вам, друзі, в Новому році до ледарів і білоручок, стому житті.

Подається в порядку конкурсу
на кращий переклад

ЛІТЕРАТУРНА СТОРІНКА

Д. БЕЛЯЄВ.

„СТИЛЯГИ“

Від автора: В 1949 році я опублікував маленький фейлетон «Стиляга». Це слово і поняття швидко і здається, досить міцно ввійшли в ужиток. Не був обійдений «Стиляга» і критикою. Так, Я. Ельсберг писав: «Коли появляється сатиричний тип, який хоч в незначній мірі наділений загальним значенням, він відразу привертає до себе увагу. Так сталося, наприклад, з типом «стиляги», зарисованим Д. Беляєвим в «Крокодилі». Прізвисько «стиляги» стало прозивним і допомогло нашої молоді визначити і висміяти недоліки тих сучасних піжонів і донжуанів, снобів і денді, для яких раніше такого значувального збірного позначення не існувало.

Однак «стиляга» не стільки був зображений нашою сатирою, скільки названий нею... Далеко не всякого «стилягу» характеризує лише пошлість і франтівство...

Л. Ершов, докладно розбираючи фейлетон, заявив: «Образ «стиляги» швидко став загальним, почав широко використовуватись в боротьбі з зіпсованими смаками і звичаями деякої частини молоді. Однак Д. Беляєв на багато дечого не вказав, зокрема не показав початків «зла».

Подібні ж (цілком справедливі) докори і вимоги пред'являли автореві читачі в своїх листах, запитуючи: «Звідки ви взяли «стилягу»? Звідки «стиляги» взагалі появляються?».

Вважаючи обов'язком прислухатись до голосу читачів і критиків, я написав новий варіант «Стиляги» в двох частинах. В новому фейлетоні я спробував задовольнити ці претензії. Як мені це вдалося, хай судять товариші читачі.

Примітка редакції. Подаємо в цьому номері переклад 1-ої частини фейлетона «Стиляги» Д. Беляєва.

...Я ще не ходжу до школи, тому Маша ходить до школи. І я сиджу одна вдома сумна-сумна. І Мурзилка сумний. Мурзилка—це не журнал, з якого я картинки вирізую, а наш кіт. А сумний він не тому, що йому змало скучно, а тому, що з ним стався пожеж і в нього згоріли вуса і уха. Йому було холодно, і він вліз у газову духовку, а бабуся, котра татова мама, запалила газ, а газ запалив Мурзилку, і тепер він сумний...

А вчора мені було зовсім-зовсім не скучно, тому що я цілий просто день говорила по телефону то з Ніною Василівною, то з татом. Ніна Василівна — це Машина вчителька сьомого «Б». І вона подзвонила по телефону і спитала, де батьки. Я сказала, що в нашій квартирі батьки не проживають, а проживають тільки тато з мамою, та бабуся, та Маша, та я і Мурзик. Ніна Василівна засміялась і сказала, що всі татів і мам звуть батьками і щоб я поклікала тата. А я кажу, що тато працює на роботі, а мама і бабуся пішли в аптеку і, крім мене, ні одного батька дома нема. Тоді Ніна Василівна сказала, що передай татові, щоб він прийшов на батьківські збори. Я сказала: «Добре, передам, Ніно Василівно, до побачення, закружляйтесь». Вона питає, що таке «закружляйтесь», а я кажу, що тато завжди так говорить по телефону...

Потім я подзвонила татові на роботу і попросила, щоб попросили до телефону батька. Тьотя спитала, якого батька, я сказала, що дивно яко-

Володимир ЗІНЧЕНКО

ПОЛЬОВИЙ МАК

Вогник маку польового
Червоніє палко в житі.
Гріх великий—потушити
Червіль полум'я такого.
В ньому ж—лагідність і сила
Днів весни, що вже відквітлі,
Що їх цвіт вишнево-світлий
Літо сонцем погасило.
В ньому ж—молодості колір,
В ньому грають барви юні.
Що розквітнув у юні,
Хай людський прощає говір.
Хай же маку польового
Червоніє вогник в житі,—
Гріх великий—потушити
Червіль полум'я такого.

Анатолій БОРТНЯК

ПОЛЬ РОБСОН

Негр Поль Робсон у Москві
співає,
Пісня ж всюди світом
пропливе:
«Я країни іншої не знаю,
Де людина вільно так живе».
І не стихне голос
басовитий—
В нього серце вклав своє
співак.
Треба дуже рідний край
любити,
Щоби інший прославляти
так.

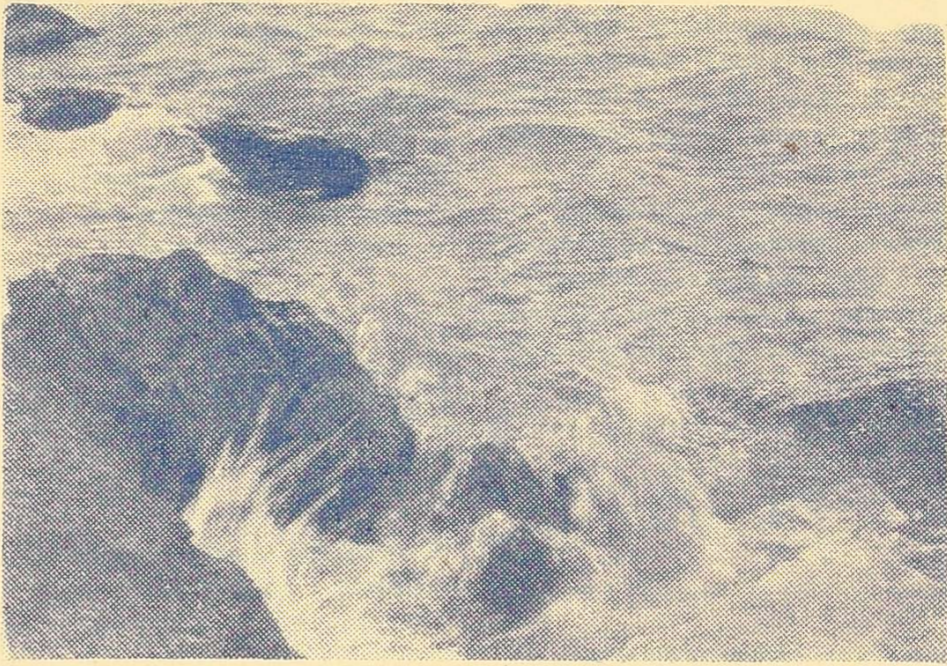
Анатолій ЛОГВИНЕНКО

Ех, гармошка з перебором,
Швидше грай та влад.
Вибива гопак підбором
Гвардії солдат.
І дівчата мають діло,
Запроси їх лиш —
Вибачай, ромашко біла
Та густий шпориш.
Ой дівчата яснолиці,
Здайтесь у полон:
Нині хлопцям вечорниці —
Завтра знов кордон.

го, — такого, котрий мій тато. Тьотя була заплакати. Я спитала, на якому об'єкті мій тато працює. Я сказала, що він працює Василівна, а я дзвонила татові, а тато сказав, що я дурненька дівчинка. Мама сказала, що нічого подібного, я не дурненька, а тато дурень, на машині, а мама буде давати багато-багато грошей, і я теж буду відповідальна. А більше, крім нашої Маші, на нашому дворі нема жодної відповідальної дівчинки, тому що всі дівчатка ходять до школи пішки, бо

на машині, а мама буде давати багато-багато грошей, і я теж буду відповідальна. А більше, крім нашої Маші, на нашому дворі нема жодної відповідальної дівчинки, тому що всі дівчатка ходять до школи пішки, бо

Ні, не жалко, що вітри так швидко
Погасили на каштанах цвіт —
На Пастера, біля гуртожитку,
Білої акації привіт.
Лоскотного цвіту так багато —
Прямо в вікна просяться гілки.
І тому до милих у кімнати
Не приносять квітів юнаки.

Чорне море в грудні

Фотоетюд В. Хіміча.

П. ОСТРИВЕЦЬ

Посміхаються зорі,
Як веселі дівчата.
У вечір голубить
Соромливі гайки.

Чомусь хочеться так
Про красиве співати
Й дарувати усім
Голубі васильки.

Валентин МОРОЗ

В вікно вагона листячко верби
Влетіло разом із осіннім вітром.
О, як я мало все-таки любив
Дніпровські хвилі, вербами повиті,
Поля полтавські, харківські ліси

Тут сама весна в пригоді стала,
Келих ароматів несучи.
Я турбуюсь: тільки б не опала
Рясноцвіт акацій уночі.
Бо годі шукай по місту квітів
(І у мене є своє із щаст'я),
А декан за пропуски у квітні,
Як назло, стипендії не дасть!

І Чорне море, синє і безкрає.
Мій рідний друже-вітре, донеси
Хоч запах квітів золотого краю.
Летять на дужих крилах журавлів
Пісні про рідну землю України.
Назустріч ешелону по землі
Багата осінь жовтим листом плине.

ІОРИЙ ВАРВАРЕЦЬКИЙ

ДОСАДА

При виді твого письма
Плясал, не утаю, —
Казалось мне, что ты сама
Явилась в жизнь мою.
Вскрыл—и расплакатся
готов,
Едва прочтя его:
Ты написала много слов,
Я ждал
лишь одного...

ЯК ТАТО ХОДИВ НА БАТЬКІВСЬКІ ЗБОРИ

(Монолог дошкільниці)

годні робить, а вчора він говорив мамі, що він захищається. Якщо його ще не встигли захити, то поклічте його до телефона. Тьотя засміялась і спитала, як прізвище тата. Я сказала, що прізвище йому товариш Щеглов. Тоді тьотя поклікала тата.
Я сказала татові, що Ніна Василівна веліла приходити йому на батьківські збори. Він довго-довго кашляв і сказав, що навряд, тому що зовсім запарився з планом. Я сказала, що навіщо він париться на роботі, адже в нас є душ і ванна. Він засміявся і сказав, що коли встигне перевірити одну справу, то поспірається приїхати. Я йому сказала, щоб він привіз справу додому і бабуся її перевірить, коли буде повертати м'ясо для котлет. Він сказав, що я дурненька дівчинка, і повісив трубку. Я спочатку образилась, а потім хотіла заплакати, але якраз прийшли мама з бабусяю, і я зовсім-зовсім за-

тому що він в своєму житті жодного разу не ходив на батьківські збори. Бабуся сказала, що не тато дурень, а мама дурна, тому що при дітях не можна називати батьків дурнями, а що, в крайньому разі, можна тоді, коли дітей нема дома. Я сказала бабусі, що Ніна Василівна татів і мам веліла називати не дурнями, а батьками.
Потім мама довго-довго говорила з татом по телефону, але що говорила, не знаю, тому що я не чула, тому що я сховалась в їдальні під столом, щоб бабуся не давала мені риб'ячий жир і морковку.

А потім тато приїхав з роботи на машині, тому що він відповідальний. Маша теж каже, що вона відповідальна, тому що тато кожного ранку возить її на машині до школи, а мама дає їй багато-багато грошей. Я їй сказала, що не хвастайся, Машо, я минулого року теж буду вчитись і татко теж буде возити мене

на машині, а мама буде давати багато-багато грошей, і я теж буду відповідальна. А більше, крім нашої Маші, на нашому дворі нема жодної відповідальної дівчинки, тому що всі дівчатка ходять до школи пішки, бо

А потім ми почали обідати, і тато сказав, що він не піде на батьківські збори, бо він не знає, на якому поверсі Машин клас сьомий «Б». І не знає навіть, яка Ніна Василівна — брюнетка чи блондинка. А я знаю і сказала, що Ніна Василівна не блондинка і не брюнетка, а просто звичайна. А мама засміялась і сказала, що нічого подібного, зовсім не звичайна, а навіть шан... шантренка. А тато ніколи не бачив Ніну Василівну, тому що, коли вона до нас приходила, тато сховався в другу кімнату, бо йому було соромно, що у Маші двійка з усної-письмової. Мама тоді сказала, що гаразд, вже я одна буду червоніти.

А Ніні Василівні мама сказала, що тата нема дома, і вони почали з Ніною Василівною розмовляти. А я дивилась-дивилась, коли ж мама буде червоніти, але вона сиділа і не

червоніла, тому що вона напудрена. А коли Ніна Василівна спитала, чому Маша не вивчила уроку з усної-письмової, мама сказала, що Маша не здужилась. Тоді я сказала, що навпаки, Маша зовсім-зовсім здужилась, а тільки у неї долонька на нозі засвербіла, і вона не стала вчити урок і пішла кататися на коньках, бо Маша, коли учить урок, завжди сидить на одній нозі, а другою грається з Мурзиком під столом.

Мама поклікала бабуся і звеліла мене відвести на кухню, щоб я не перешкоджала розмовляти з Ніною Василівною. Я сказала, що не піду на кухню, а піду до тата, в кімнату, бо там йому одному скучно. Ніна Василівна подивилась на мене і почервоніла, а мама розсердилась і сказала, що я невихована. А коли Ніна Василівна пішла, бабуся нацьопала мене, і я почала плакати, бо не знаю, за що мене шльопала бабуся, я ж рано пила риб'ячий жир і їла морковку.

А коли тато прийшов з батьківських зборів, мама і бабуся дуже сміялись. Тато сказав, що він сидів, як дурень, в класі на батьківських зборах, а йому раптом один невколпний батько сказав, що наша Маша вчиться зовсім не в сьомому «А», а в сьомому «Б». І тут татові стало соромно, і його перевели з сьомого «А» до сьомого «Б». А Ніна Василівна відразу його впізнала, бо наш тато, ну зовсім-зовсім вилітає копія Маші. А коли Ніна Василівна спитала, чому він запізнився до школи, татові знову стало соромно, і він сказав, що застряв на нараді. Мама засміялась, а тато дуже надувся і сказав, що мама навмисно послала його на батьківські збори, щоб скомусконтрементувати, і що його не можна контрементувати, тому що він відповідальний працівник. А мама сказала, що він не відповідальний працівник, а відповідальний балда.

А я сказала, що нічого подібного, працівник Балда зовсім-зовсім навіть не відповідальний, бо був дуже-дуже розумний, і він не обманював Ніну Василівну, а обманював тільки чортеня. Тоді тато сказав, що він мені покаже таке чортеня... Але мама його перебила, і я так і не знаю, яке чортеня покаже мені тато. Потім тато і мама довго-довго сварились. Тато каже, що Машу повинна виховувати мама, а мама каже, що нічого подібного, зовсім навпаки, Машу повинен виховувати тато. І мені стало дуже-дуже жаль Маші, бо тато виховує дуже-дуже боляче.

А коли Маша прийшла з ковзанки, тато взяв ремінець і хотів Машу виховувати. Маша втекла до сусідів, а мама відняла у тата ремінець і стала виховувати Мурзика, тому що він в цей час поцупив зі столу ковбасу.

А потім задзвонив телефон, і я підбігла і взяла трубку і сказала, як завжди, що тата дома нема, тому що він захищається на роботі. Тато відняв у мене трубку і став виховувати мене, тільки не ремінцем, а долонькою, і сказав, що краще мені не сунути свого носа до телефона. Я дуже-дуже образилась, тому що я ніколи-ніколи не сунула носа до телефона, а сунула завжди вуха. Потім я втекла в кухню і сіла в куток, де був Мурзик. Я обняла Мурзика і сказала: «Мурзико, Мурзико, які ми з тобою нещасні, а все через Машу, бо вона одержала двійку, а нас з тобою виховують. Але ти не журись, як ми будемо лягати спати, я Маші відомість і ушпину її боляче-боляче».

Переклав з російської

П. Ю. ДАНИЛКО.

ПО ЗНАЙОМИХ МІСЦЯХ

Лечу. Дивлюся — аж світає. Край неба палає. Соловейко не співає: зима. Іде дощ. На порозі стоїть 196... рік. Художники в газетах і журналах (в Одесі вже є літературні журнали) відводять душу в нереалістичних малюнках: йде густий лапатий сніг, круяться у танку пари на ковзанях навколо новорічної ялинки — передноворічна ідилія.

Знайомі вулиця. Стоп! Та це ж вулиця Пастера. Іду на посадку. Вирішую до вул. Радянської Армії. Ось вона, сходжена, з'їжджена, вивчена напам'ять вулиця, на якій розмістився корпус філологів і істориків. Машину лишаю в садку, що біля корпусу, в садку, де стільки відбувалося вселяких зустрічей, побачень... Тихше! Не все ж розповідати.

А ось і двері. З усіх сил штовхаю. Еге! Даремно. Це ж не 58-й рік. Двері тепер відчиняти дуже легко.

Пора рання. Здається, з студентів нема ще нікого. Зупиняюсь біля дошки об'яв історичного факультету. Там привертає увагу одна

ОБ'ЯВА

30 грудня відбудеться засідання ради НСТ істфаку.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

- 1) Про зв'язки з студентами всесвіту.
- 2) Затвердження кандидатів на наукову конференцію на Марсі.

Іду далі. Двері. На них — дощечка. «Музей рідкісної книги». Трохи нижче: «Широко доступний студентам».

Висить на стіні «Історик». В самому центрі величезна стаття: «Історик з філологом — друзі навіки».

Піднімаюсь на другий поверх. Тут — господарство філологів. Ось і деканат. Чудесна кімната. Скільки пов'язано з нею приємних спогадів!!! Дивлюсь у розклад занять. Там так і рябить: «Проф., акад., докт. філ. наук». Зароджується заздрість. Заспокоює лише одне — прізвища всіх проф. акад. докт. філ. наук знайомі.

Комсомольська кімната відкрита. На стіні портрети. Під ними підпис: «Наша історія». Серед портретів пізнаю одразу обличчя Ньюма Лейдермана. На столі прекрасно переплетена книга. Розкриваю: «Рукописний журнал № 10». На 58-й сторінці рубрика: «Копаячись у минулому». Під

Казахстану фотографія Валентина Мороза, лідера університетських поетів 50-х років.

Пробув на філфаці довго. Що поробиш — рідний. Цікаві зміни. Збільшена кількість годин по літературі, відвідування лекцій — вільне, на загальні лекції з російської і української (нової та радянської) літератури приходять стільки людей з інших факультетів, що наші 14 і 31 не можуть всіх вмістити. Іде боротьба за можливість проникнути в аудиторію. Читання деяких предметів відмінено. Факультет має відділ журналістики. Студентам дано право закінчувати університет за два, за три, за чотири роки — хто як зможе.

З філологічного — на хімічний. А там — справжнісінький хімічний завод і гора телеграм у деканаті з раднаргоспів усього Союзу: «Дозарізу потрібні два... три... п'ять... два...»

дцять п'ять висококваліфікованих інженерів. Дуже прохаємо...». Робота на заводі велася у три зміни, а щодо відповідей на телеграми, то у більшості своїй вони були позитивні, але інколи вчена рада вирішувала і не посылати в той чи інший раднаргосп спеціаліста, коли роботу йому там пропонували нецікаву, таку, що не відповідала рівню підготовки сту-

дентів. Дуже прохаємо...». Робота на заводі велася у три зміни, а щодо відповідей на телеграми, то у більшості своїй вони були позитивні, але інколи вчена рада вирішувала і не посылати в той чи інший раднаргосп спеціаліста, коли роботу йому там пропонували нецікаву, таку, що не відповідала рівню підготовки сту-

дентів. Дуже прохаємо...». Робота на заводі велася у три зміни, а щодо відповідей на телеграми, то у більшості своїй вони були позитивні, але інколи вчена рада вирішувала і не посылати в той чи інший раднаргосп спеціаліста, коли роботу йому там пропонували нецікаву, таку, що не відповідала рівню підготовки сту-

дентів. Дуже прохаємо...». Робота на заводі велася у три зміни, а щодо відповідей на телеграми, то у більшості своїй вони були позитивні, але інколи вчена рада вирішувала і не посылати в той чи інший раднаргосп спеціаліста, коли роботу йому там пропонували нецікаву, таку, що не відповідала рівню підготовки сту-

дентів. Дуже прохаємо...». Робота на заводі велася у три зміни, а щодо відповідей на телеграми, то у більшості своїй вони були позитивні, але інколи вчена рада вирішувала і не посылати в той чи інший раднаргосп спеціаліста, коли роботу йому там пропонували нецікаву, таку, що не відповідала рівню підготовки сту-

дентів. Дуже прохаємо...». Робота на заводі велася у три зміни, а щодо відповідей на телеграми, то у більшості своїй вони були позитивні, але інколи вчена рада вирішувала і не посылати в той чи інший раднаргосп спеціаліста, коли роботу йому там пропонували нецікаву, таку, що не відповідала рівню підготовки сту-

дентів. Дуже прохаємо...». Робота на заводі велася у три зміни, а щодо відповідей на телеграми, то у більшості своїй вони були позитивні, але інколи вчена рада вирішувала і не посылати в той чи інший раднаргосп спеціаліста, коли роботу йому там пропонували нецікаву, таку, що не відповідала рівню підготовки сту-

дентів. Дуже прохаємо...». Робота на заводі велася у три зміни, а щодо відповідей на телеграми, то у більшості своїй вони були позитивні, але інколи вчена рада вирішувала і не посылати в той чи інший раднаргосп спеціаліста, коли роботу йому там пропонували нецікаву, таку, що не відповідала рівню підготовки сту-

дентів. Дуже прохаємо...». Робота на заводі велася у три зміни, а щодо відповідей на телеграми, то у більшості своїй вони були позитивні, але інколи вчена рада вирішувала і не посылати в той чи інший раднаргосп спеціаліста, коли роботу йому там пропонували нецікаву, таку, що не відповідала рівню підготовки сту-

дентів. Дуже прохаємо...». Робота на заводі велася у три зміни, а щодо відповідей на телеграми, то у більшості своїй вони були позитивні, але інколи вчена рада вирішувала і не посылати в той чи інший раднаргосп спеціаліста, коли роботу йому там пропонували нецікаву, таку, що не відповідала рівню підготовки сту-

— Ще 30 копійок.

— До вокзалу?

— А, вам до вокзалу?.. Та хіба ж це кінець? Остання зупинка в Аркадії.

— А трамвай?

— Хм... Трамвай в Одесі — це вже музейна цінність. Жодного трамваю!

В корпусі біофаку красиво оформлений «бойовий листок». В ньому добросовісно перераховувалися всі прогулянки і в такій дотепній формі кожен з них висміювався, що утриматися не можна було. Я зареготав. До мене підійшов хлопчина років дев'ятнадцяти.

— Ви хто?

Представився: «Екскурсант».

У хлопчини загорілися очі.

— Ходімо в наш музей.

КИЛИМІ-

В музеї він почав демонструвати документи і давати пояснення. Ось авторитетна заява представника ЦК ЛКСМУ т. Шахова: «Найгірший стан на біофаці. Тут — повна анархія». Це було давним-давно... Сь малюнок, створений на основі розповідей, що дійшли до нас. Бачите, пари круяться біля пащі кита — він займав у нас актовий зал. А то на шафі сидить «музикант». Він пальцями крутить пластинку, бо, воруять, не могли у нас нічого іншого

придумати... А ось номер нашої багатотиражки за 58-й рік. Читайте. Критикують нас за те, що спортом не займаємось. Це минулося. А між іншим, приходьте сьогодні у спортзал. Університет з сільгоспінститутом у

универсальных кімнатах середини ХХ сторіччя. Потім були знайдені деформовані водопровідні крани, які теж характерні для того ж періоду. Професор Черепок оголосив, що ми розкопуємо умивальну кімнату. Але один з наших хлопців, Іван Карасик, страшенно закоханий в археологію, вичаюючи уламки раковин, звернув увагу на якісь окам'янілі нерівності на їх поверхні. Карасик швиденько збігав до хіміків, зробив аналіз і пригломшив нас повідомленням, що на поверхнях уламків знайдено рештки: українського борщу, різних супів, картопляного лушпиння, гречаної каші, джему, вареників, шніцелів, пампушок і багатьох інших страв української, російської, західноєвропейської і східної кухні.

Аналіз показав, що на поверхнях уламків відклалися також залишки різних сортів мила, зубних порошків і паст, кремів «Юність», «Свіжість» і «Нічний», різних кольорів чорнил і фарб, але переважали залишки їжі.

На деякий час ми розгубились. Потім доцент Могильник у довгий промові, в якій було відзначено заслуги професора Черепка в багаторічних плідних розкопках умивальних та інших, близьких за призначенням приміщень минулих століть, тактовно зауважив, що на цей раз шановний професор помилився. Доцент Могильник висунув свою «робочу гіпотезу». Згідно з цією гіпотезою

Між нашими керівниками зав'язалася суперечка, або, як прийнято в таких випадках говорити, наукова дискусія. Тільки й було чути: «Мій досвід», «Моя гіпотеза», «Але ж це абсурд, вельмишановний... В наукову суперечку спробував втрутитись Іван Карасик. Він твердив, що ми розкопуємо приміщення, де художни-

Між нашими керівниками зав'язалася суперечка, або, як прийнято в таких випадках говорити, наукова дискусія. Тільки й було чути: «Мій досвід», «Моя гіпотеза», «Але ж це абсурд, вельмишановний... В наукову суперечку спробував втрутитись Іван Карасик. Він твердив, що ми розкопуємо приміщення, де художни-

Між нашими керівниками зав'язалася суперечка, або, як прийнято в таких випадках говорити, наукова дискусія. Тільки й було чути: «Мій досвід», «Моя гіпотеза», «Але ж це абсурд, вельмишановний... В наукову суперечку спробував втрутитись Іван Карасик. Він твердив, що ми розкопуємо приміщення, де художни-

Між нашими керівниками зав'язалася суперечка, або, як прийнято в таких випадках говорити, наукова дискусія. Тільки й було чути: «Мій досвід», «Моя гіпотеза», «Але ж це абсурд, вельмишановний... В наукову суперечку спробував втрутитись Іван Карасик. Він твердив, що ми розкопуємо приміщення, де художни-

волейбол грають. Ото буде потіха.

Хлопчина розповідає ще і ще.

Нарешті, я з ним розпрощався і всі.

Пішов і я. Думаю, у наш спортзал. Виявляється — ні. В центральний міський. Насилу пробрався в зал. Там уже чоловік триста. Як вони всі вместилися, можна тільки дивуватися.

Ну ж і гра була! А галас — ще більший. Університет виграв. Виграв у напруженій боротьбі, але виграв впевнено. Тренер сидів на лаві і, здавалося, не цікавився грою. Він не взяв жодної перерви, нікому не робив зауваження. Гравці не кричали один на одного, не посилали «парашутів» і не рвали сітки.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету. Він і тут інформував мене.

— Всі грають?

— Грає тридцять чоловік, болють

Пішов і я. Думаю, у наш спортзал.

Виявляється — ні. В центральний міський.

Насилу пробрався в зал. Там уже чоловік триста.

Як вони всі вместилися, можна тільки дивуватися.

Ну ж і гра була! А галас — ще більший.

Університет виграв. Виграв у напруженій боротьбі,

але виграв впевнено. Тренер сидів на лаві і,

здавалося, не цікавився грою. Він не взяв жодної перерви,

нікому не робив зауваження. Гравці не кричали один на одного,

не посилали «парашутів» і не рвали сітки.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету.

Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету.

Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету.

Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету.

Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету.

Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету.

Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету.

Він і тут інформував мене.

Біля мене опинився хлопчина з біологічного факультету.

Він і тут інформував мене.

Бі